

iPure CZ

Dear Facebook,

Správa zařízení Apple ve firmě

Zatímco většina uživatelů zná svůj Apple velmi dobře, mnoho z nich slyší o správě zařízení poprvé, popřípadě netuší, kudy na to. Tento článek je určen pro druhou kategorii a jeho cílem je vytvořit základní představu, s jakými nástroji se pustit do správy zařízení.

Boj na život a na smrt

V červnu 2010 byl pozván Steve Jobs na konferenci D8. V rozhovoru byl zpovídán Karou Swisher a Waltem Mossbergem. Rozebírali několik témat, mezi nimi i soukromí uživatelů. Ano, před více než deseti lety se Apple odvážně zabýval ochranou soukromí uživatelů.

Návrat k sobě

To nejlepší už tu bylo. I tak se dá jednou větou shrnout současná světová situace směrem k roku 2020, současným omezením a velice bledým vyhlídkám do budoucna. Přesto jsem přesvědčen - ač je to na první pohled až zvrácené - že tento stav by mohl být tím nejlepším, co se světu mohlo stát. Máme jedinečnou šanci zkalibrovat si mozky a konečně porozumět sami sobě.

Čteme nejen na iPadu

V novém roce přečtu více knih, než v roce předešlém. Otřepané novoroční předsevzetí, které jsem slyšel již nespočetněkrát. Shodou okolností jsem si ho dal i já a úspěšně ho plním, již od loňského roku. Hodně mi v tom pomáhá iPad. Velkým způsobem pak také klasické papírové knihy. Mám pro vás pár užitečných rad, které mi pomáhají.

Android v roce 2021

Takový spíše osobní pohled na to, co nás v roce 2021 čeká ve světě Androidu. Na co se já osobně těším a co mi přijde dostatečně zajímavé na to, abychom to sledovali i u nás v iPure.

iPure.cz 168/2021, pátý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Michael Vita, Jiří Matějka, Jan Netolička, Karel Boháček
Editor: Marek Nepožitek | **Překlad:** Ondřej Pikrt
Grafická úprava a sazba: Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Vločky nás zasypávají

Editorial ■ Jan Pražák

Leden bývá kromě „suchého měsíce bez alkoholu“ i měsícem, kdy lidé začínají plnit předsevzetí nastavená v uplynulém vánočním období. V době, kdy píšu tento editorial, je všude venku kolem mě naprosto bílo. Už dva roky je mým cílem používat méně aplikací a služeb a také více sportovat.

Covid mi vzal oblíbený futsal a aktuální sních venku mně vůbec neláká k jakémukoli sportování. Možná i proto jste si mohli nedávno přečíst mou recenzi několika aplikací na domácí cvičení. Aplikace a služby nadále odřezávám, kdykoli to je jen možné. Proto jsem i moc rád, že nám do tohoto čísla sepsal svou zkušenost kolega Karel, kterého vítám v klubu „beznofikačních digitálních minimalistů“. Kromě něj se k nám připojil IT expert Ivan se správou macOS a abychom byli féroví – kdo jiný než Marek mohl dát dohromady očekávané novinky ve světě zeleného robůtka. Je skvělé mít pestrý tým, který zkouší vše, co technologický svět nabízí. Přeji vám, ať ráno najdete své auto, a pokud ne, ať vám dělá společnost náš magazín.

Mail and Calendar

Začínáme s firemní správou zařízení Apple

Návod ■ Ivan Malík

Zatímco většina uživatelů zná svůj Apple velmi dobře, mnoho z nich slyší o správě zařízení poprvé, popřípadě netuší, kudy na to. Tento článek je určen pro druhou kategorii a jeho cílem je vytvořit základní představu, s jakými nástroji se pustit do správy zařízení.

Wi-Fi

VPN

Single Sign-On

Nenechme se mýlit – obliba zařízení Apple neroste pouze u koncových uživatelů, ale také u administrátorů. Podle magazínu Forbes roste počet zařízení Apple ve velkých a středních firmách meziročně o 20 %. A podle nedávné studie zahrnující zhruba 1 000 pracovníků v segmentu IT bylo zjištěno, že 77 % z nich považuje Mac za bezpečnější platformu a 79 % se domnívá, že jsou snadnější na údržbu.

Důvod je pochopitelný. Operační systém macOS je stabilní systém postavený na unixových základech a administrátor může jít za určitých podmínek poměrně do hloubky. Nemusí však používat pouze vestavěné nástroje Konzola, Monitor aktivity a Terminál. Pokročilejší nástroje si může stáhnout, ručně zkompileovat či najít v některém z repozitářů Fink, MacPorts nebo Homebrew.

Ani Mac App Store nestojí stranou a lze najít užitečné nástroje, které pomáhají administrátorům zvládnout každodenní úkoly. Ať se již jedná o jednoduché utility typu 1Password, LanScan, Microsoft Remote Desktop nebo ty robustnější typu BBEEdit.

ZÁKLADNÍ ARZENÁL

Spravovaná zařízení, která jsou majetkem organizace, je potřeba mít vždy zaregistrovaná

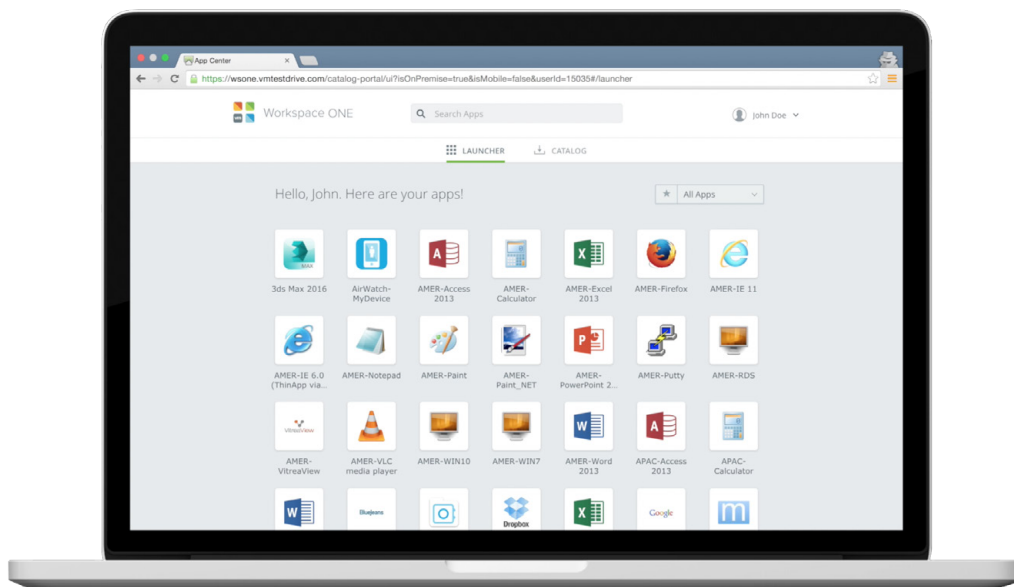
v Apple Business Manageru nebo v Apple School Manageru. Výhody, které bezplatná registrace jednoho z portálů přináší, nebudu zde rozebírat; pouze vyslovím základní tezi – bez registrace je práce výrazně komplikovanější a někdy nelze cíle dosáhnout.

Druhým nástrojem, nutným pro efektivní správu, je server pro hromadnou správu zařízení (označovaný zkratkou MDM). Ten může běžet v cloudu nebo ve firmě – v takovém případě budete potřebovat ještě hardware a někoho, kdo se o něj bude průběžně starat.

Stejný server MDM lze však s úspěchem použít pro více platform současně, takže administrátor nemusí přeskakovat mezi několika nástroji. To představuje neskutečnou úsporu času a výdajů na správu zařízení. Typickým zástupcem takového unifikovaného řešení je například VMware Workspace ONE.

ŽIVOTNÍ CYKLUS SPRÁVY

Při správě je užitečné rozdělit si veškeré úkoly, které má administrátor na starosti, do několika samostatných skupin. Toto rozdělení se označuje jako životní cyklus zařízení. Framework MDM definuje celkem šest klíčových momentů v celém životním cyklu zařízení.

1. DEPLOYMENT

Nejdříve se zaregistrujte do portálu Apple Business Manager (popřípadě Apple School Manager) a přidejte do tohoto portálu svůj server MDM. Máte hotovo? Výborně! Zkontrolujte, že nakoupená zařízení máte uvedena ve svém portálu a fyzicky je předejte uživatelům. Když uživatel zapne své zařízení poprvé, automaticky se zaregistruje do serveru MDM, který pro změnu nakonfiguruje zařízení – to vše bez toho, aby se ho IT zaměstnanec musel dotknout. Tuto variantu označujeme jako Zero-Touch Deployment.

2. KONFIGURACE

Konfigurovat lze jakoukoliv hardwarovou nebo softwarovou část počítače. Můžete spravovat Wi-Fi, VPN, nastavení e-mailu, instalovat vlastní software a tiskárny, spravovat místní uživatelské účty a provádět pokročilá nastavení aplikací. Definice nastavení probíhá díky konfiguračnímu profilu, který generuje server MDM. Tento malý

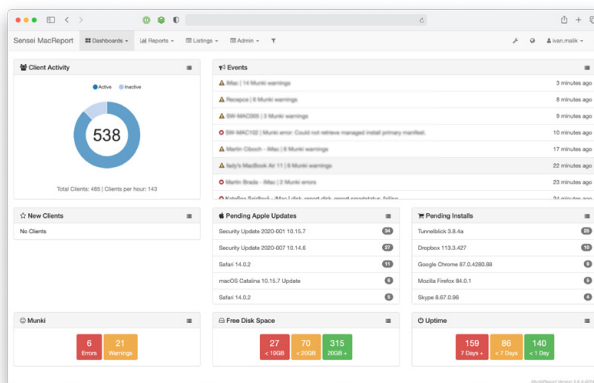
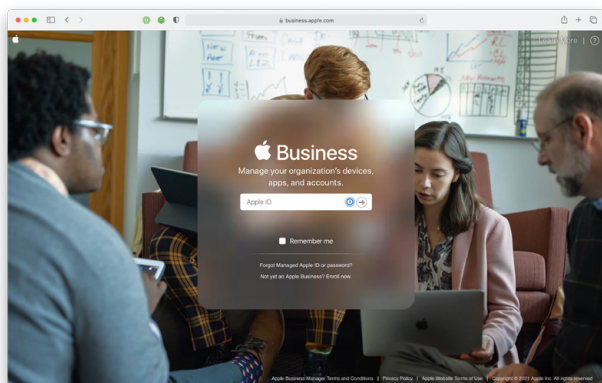

soubor XML se pak rozdistribuuje do spravovaných zařízení.

Popřípadě lze provést spuštění shellových skriptů. Cokoli, co lze v Terminálu spustit pomocí příkazového řádku, lze změnit na skript. Schopnost spouštět skripty poskytuje mnohem větší flexibilitu než standardní konfigurační profily a otevírá tak dveře k nekonečným možnostem správy zařízení.

3. SPRÁVA APLIKACÍ

Jistě znáte velmi podrobně App Store na svém iPhone nebo iPadu. Jde o jediný oficiální způsob, jak

do takového zařízení nainstalovat novou aplikaci. Tato forma distribuce aplikací je pro uživatele výhodná – Apple vždy zkontroluje kód vývojáře a dohlíží tak na bezpečnost a výkon platformy. Pro Mac lze software získat i mimo App Store.

Mezi oblíbené tituly, které nejsou v obchodě Mac App Store, patří například TeamViewer nebo Adobe Creative Suite. Proto je důležité mít po ruce takové nástroje, které umožní software distribuovat na spravované počítače. Některé nástroje mají schopnost vytvářet vlastní balíčky.pkg nebo otisky.dmg a nasadit je na spravované počítače bez toho, aby uživatelé museli být správci.

Mezi oblíbené nástroje patří například open source projekt studia Walt Disney Animation Studios nazvaný Munki. Pokud jej doplníte o další podpůrné nástroje jako například AutoPkg, rázem máte k dispozici kompletní ekosystém potřebný k distribuci aplikací pro Mac získaných mimo App Store.

Stejným způsobem lze nainstalovat například i nové ovladače k tabletu, tiskárně nebo skeneru, popřípadě další komponenty systému. Zajímavostí je, že výše uvedený nástroj Munki přidává VMware k produktu Workspace ONE.

4. INVENTÁŘ

V IT platí pravidlo: „Nelze spravovat to, co nelze změřit.“ Údaje o inventáři hardware a software jsou proto kritické pro další práci administrátora. Umožňují odpovídat na základní otázky, jako: „Jsou všechna moje zařízení zabezpečena?“, nebo: „Kolik a jaké aplikace jsme nasadili?“

Některé nástroje však umožňují shromažďovat další informace o dalších doplňcích hardwaru nebo softwaru. Lze tak snadno zjistit, kdy došlo k poslednímu spuštění zálohy a s jakým výsledkem zálohování skončilo. S úspěchem nabízíme klientům nástroj Sensei MacReport, který je postaven na open

source řešení MunkiReport a je upraven tak, aby vyhovoval jejich podmínkám.

5. BEZPEČNOST

Každoročními aktualizacemi hlavních verzí macOS, iOS, iPadOS a tvOS nastavila společnost Apple poměrně svižné tempo. Kromě nových a skvělých funkcí, které zajímají spíše koncového spotřebitele, přidává bezpečnostní vrstvy a opravuje známé chyby. Aktualizace systému mají proto zásadní význam na bezpečnost zařízení a je důležité, aby byly nainstalovány vždy všechny aktualizace operačního systému.

V případě ztráty zařízení mají administrátoři k dispozici navíc Režim ztraceného zařízení, kdy mohou zařízení vzdáleně smazat nebo zamknout. V tomto režimu odesílá zařízení svou aktuální polohu, je možné jej vysledovat a následně vypnout Režim ztraceného zařízení.

6. POSÍLENÍ SOBĚSTAČNOSTI UŽIVATELŮ

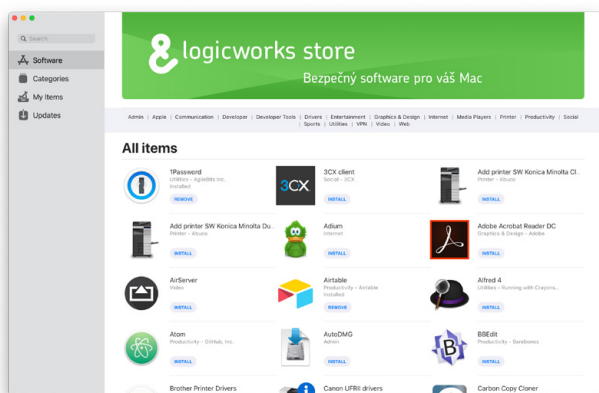
Soběstačnost koncových uživatelů je odrazem pandemie COVID-19, díky které se zaměstnanci přesunuli z kanceláří na home office a chtějí si některé základní úkony řešit sami. Proto by neměl chybět nástroj, který dává uživatelům do rukou možnost doinstalovat si ověřené aplikace, tiskárny, popřípadě získat základní nápovědu – a to vše na jedno kliknutí.

Takový katalog aplikací lze vytvořit opět open source nástrojem Managed Software Center. A pokud jste si jako server MDM zvolili VMware Workspace ONE, máte vyhráno. V takovém případě použijte VMware Intelligent Hub, který kombinuje aplikace zakoupené v App Store v rámci Volume Purchase Programu, aplikace mimo App Store díky Workspace ONE Munki, webové aplikace SaaS a aplikace VDI Windows ve VMware Horizon.

Pro základní nápovědu zaměstnanců, která supluje HR oddělení, doporučuji použít nástroj Octory a DEPNotify. Jde o „švýcarské nože“ digitálního onboarding a offboarding.

JAKÉ JSOU DALŠÍ KROKY SPRÁVY?

Žádný operační systém nebo hardware však není dokonalý. Bez ohledu na hardware a nástroje musí administrátoři neustále sledovat vývoj v oblasti správy, testovat dopředu nové verze používaných nástrojů, dbát na zabezpečení klíčových oblastí jako například prevence ztráty, nástroje na ochranu koncových bodů či antivirový software. O těch si ale můžeme povědět v některém z dalších dílů věnovaných správě zařízení.

Boj na život a na smrt

Magazín ■ Jan Pražák

V červnu 2010 byl pozván Steve Jobs na konferenci D8. V rozhovoru byl zpovídán Karou Swisher a Waltem Mossbergem. Rozebírali několik témat, mezi nimi i soukromí uživatelů. Ano, před více než deseti lety se Apple odvážně zabýval ochranou soukromí uživatelů.

Zajímalo by vás, co tehdy řekl? Cituji: „Soukromí znamená, že uživatelé vědí, k čemu se upsali, srozumitelně a opakovaně. Jsem optimista, protože věřím, že jsou lidé chytří. Někteří chtějí sdílet více osobních dat než jiní. Zeptejte se jich. Zeptejte se jich pokaždé. Přinutíte je, aby vám řekli, až budou mít dotazů dost. Dejte jim vědět, co s jejich daty uděláte. To je to, co si o soukromí myslíme.“

Mezi přítomnými seděl i Mark Zuckerberg, CEO Facebooku. Možná, kdyby tehdy lépe poslouchal, nemusel by dnes dávat celostránkové reklamy na svou obhajobu do populárních amerických deníků. A možná by nebyl tak moc překvapen, když na vývojářské konferenci v červnu minulého roku Apple představoval nové funkce v App Store.

CENNĚJŠÍ NEŽ ZLATO

Bylo mu nad slunce jasné, že soukromí je komodita, se kterou Apple obchodovat nemůže. Apple dlouho odolával. Postupně zužoval nároky na uživatelská data, která poskytne dalším subjektům. Nikdy nad nimi nebyl pánem, o to víc si Apple uživatelé zamilovali.

App Store v iOS 14 však šlápl Facebooku na kuřičku. S počátkem roku 2021 začne Apple vyžadovat, aby každá aplikace zaznačila, která data

uživatelé si vyžádala – nová funkcionalita se v angličtině jmenuje App Tracking Transparency („průhledné sledování aplikacemi“ – volně přeloženo). Nejen to, ke kterým datům má přístup a která bude používat pro reklamní účely. Zuckerberg musí být teď sám na sebe naštvaný, že nedotáhl do konce vlastní operační systém pro telefony. Mohl by mít letošní Vánoce klid a popíjet vaječný likér.

SOUBOJ S TUPÝM MEČEM

Právě naopak teď musí táhnout do boje, který nemůže vyhrát. Poukazuje na to, že Apple svým přístupem ničí menší podniky, jejich obchodní model a reklamu jako takovou. Přitom ten, kdo tyto subjekty ničí, není Apple. Ten nikomu nebere možnost reklamy inzerovat. Ani nebere možnost cílit reklamu. Ba co víc, ani neodebírá těmto společnostem přístup k datům uživatele.

Mění jedinou věc: chce, aby uživatelé věděli, jaká data si o nich aplikace uchová. Toho se Facebook bojí jako čert kříže. Všichni ve vedení společnosti kolem Marka Zuckerberga jsou zděšení při představě, že miliony uživatelů jsou jen jedno kliknutí od toho, aby příště povolení neudělili. Je totiž dost dobře možné, že se postupně mnoho z těchto cenných lidí rozhodne, že svá data už nechtějí sdílet.

Apple vs. the free internet

Apple plans to roll out a forced software update that will change the internet as we know it—for the worse.

Take your favorite cooking sites or sports blogs. Most are free because they show advertisements.

Apple's change will limit their ability to run personalized ads. To make ends meet, many will have to start charging you subscription fees or adding more in-app purchases, making the internet much more expensive and reducing high-quality free content.

Beyond hurting apps and websites, many in the small business community say this change will be devastating for them too, at a time when they face enormous challenges. They need to be able to effectively reach the people most interested in their products and services to grow.

Forty-four percent of small to medium businesses started or increased their usage of personalized ads on social media during the pandemic, according to a new Deloitte study. Without personalized ads, Facebook data shows that the average small business advertiser stands to see a cut of over 60% in their sales for every dollar they spend.

Small businesses deserve to be heard. We're standing up to Apple for our small business customers and our communities.

Get the full story at fb.com/ApplePolicyUpdate

FACEBOOK
f i g v o

VÝMLUVA

Celý argument Facebooku vlastně stojí na tom, že Applu vůbec nejde o naše soukromí, ale že je to tichý útok právě na malé podniky (včetně Facebooku, rozumíme?). Přičemž doufá, že veřejnost ztratí zájem o zbylé argumenty. Jednoduše chce vtisknout všem lidem představu, že Apple něco dělá ne z přesvědčení, ale prostě proto, že má za lubem skrytý úmysl. Vůči všem – uživatelům, společností, a třeba i vývojářům.

Čímž se dostáváme k bodu připojení Facebooku ke sporu Apple vs. Epic Games. Ve zkratce vám upřesním, že se jedná o jednoho z nejrychleji rostoucích vývojářů (díky populární hře Fortnite), který záměrně obešel podmínky App Store a když mu tuto činnost Apple zamítnul, podal na něj žalobu za diskriminaci.

Celý problém je trochu komplikovanější a možná má i malý podíl na nedávném ohlášení snížení podílu z profitu začínajících vývojářů z 30 % na 15 % pro Apple. Facebook na to šel lišácky

a neřekl, že se na celé právní bitvě bude podílet, pouze že pomůže s hledáním důkazů. Aby Facebook získal, co chce, musí se přidat k akci „Apple je monopol, který zneužívá ostatní“. Proto se mu bitva s Epic Games hodí.

JÁ MUZIKANT

Apple přitom nikomu na právech nestojí. Neblokuje nikomu používání reklamy, ani reklamní platformu jako takovou. Nebrzdí ani vývojáře v tom, aby personalizované reklamy používali v aplikacích, které pustí do App Store. A v neposlední řadě ani nikomu nezakazuje prostřednictvím reklam uživatele sledovat. Může se tak hodit slogan „Já nic, já muzikant.“

Uživatelé by se měli rozhodovat u tlačítka s nápisem ANO/NE. Řekněte jim, co o nich potřebujete vědět a proč to potřebujete vědět a oni se sami rozhodnou, zda vám práva udělí nebo ne. A jestli to znamená, že přijdeme o personalizovanou reklamu? Tak ať!

Všichni by teď měli pochopit jediné: tímto krokem se Facebook snaží vniknout do našich osobních dat bez našeho svolení. Tak, jako to dosud dělal dnes a denně. Jak by mu bylo, kdybychom se vrátili do doby, kdy neexistovaly polohově závislé reklamy?

DRUHÉ KOLO

Facebooku to ale nestačilo a použil opětovně reklamu v populárních denících The Wall Street Journal, The New York Times a The Washington's Post. Podruhé a na celou stránku: „Apple je zlý, bé.“

Dokonce si vzal do pařátů celosvětovou pandemickou situaci: „44 % všech menších společností, které cílí personalizovanou reklamu, zvýšilo svůj zisk právě v době koronavirového boje. A teď je o něj Apple svým odmítavým jednáním připraví?“

AKCE, REAKCE

Celé to spíš působí tak, jako by si Apple zdarma zajistil propagaci jednoho ze svých základních pilířů – soukromí uživatelů. Jak na celou věc Apple zareagoval? Na celostránkovou reklamu odpověděl krátkým odstavcem v **tweetu Tima Cooka**: „Věříme, že by uživatelé měli mít možnost volby, která jejich data budou sbírána a jak budou použita. Facebook může nadále sledovat uživatele v aplikacích a webových stránkách jako dříve. App Tracking Transparency v iOS 14 bude pouze vyžadovat, aby se vás nejdříve zeptali na váš souhlas.“

K tweetu symbolicky přiložil obrázek, který uvidí uživatelé v následujících měsících u všech Facebooku podobných aplikací. Upozornění zahrnuje vysvětlení uživateli, proč by dané aplikaci měl

povolit sledování svého pohybu na internetu nebo svých osobních dat.

Facebook nechce nálepku, kolik toho o uživateli ví. Mnozí by mohli sledování odmítnout, někteří by se mohli ptát sami sebe, co mají z toho, že je Facebook sleduje. Jak trefně sdílel známý bloger **Guilherme Rambo**, když vaše nálepka s objemem soukromých dat u aplikace vypadá **takto**, komu by to nevadilo, že?

CELÝ K POPUKÁNÍ

Na závěr jsem si nechal vyjádření organizace EFF (Electronic Frontier Foundation). Jedná se o neziskovou společnost, která brání občanská práva v digitálním světě. Ve svém vyjádření pochválila Apple za jeho dlouhodobou snahu v ochraně osobních dat uživatelů.

V závěrečné zprávě vydané k tomuto internetovému boji zapsala: „Facebook vytváří dojem, že je mu líto malých podniků. Skutečnost nemůže být více vzdálená pravdě. Všechny tyto společnosti zamknul ve svém systému, ve kterém se musí všichni chovat podle vůči uživatelům. Odpovědi nemůže být bránění tohoto systému za cenu soukromí a možnosti kontroly ze strany uživatelů. Pokud je někdo, kdo pomáhá svým uživatelům, je to Apple, ne Facebook.“

Návrat k sobě

Magazín ■ Karel Oprchal

To nejlepší už tu bylo. I tak se dá jednou větou shrnout současná světová situace směrem k roku 2020, současným omezením a velice bledým vyhlídkám do budoucna. Přesto jsem přesvědčen – ač je to na první pohled až zvrácené – že tento stav by mohl být tím nejlepším, co se světu mohlo stát. Máme jedinečnou šanci zkalibrovat si mozky a konečně porozumět sami sobě.

Příběh má jednoduchou zápletku. Minulý rok touto dobou se už začínalo schylovat k tomu, že k nám dřív nebo později ten čínský virus stejně dorazí. Nikdo si ještě neuměl představit, co to pro nás bude prakticky znamenat, ale určitě jsme to nechtěli. To je ostatně velice přirozená reakce, když hrozí, že vám někdo sebere něco, na co jste zvyklí. Především, když se jedná o váš životní komfort. Ten jsme – takový, jak ho známe – během dvou měsíců skutečně ztratili a od té doby ho nikdy nenabýli. Neposunuli jsme se nijak blíž ke stavu před celou covidovou pandemií. Je tedy situace bezvýchodná? Je nadávání a házení viny jeden na druhého jediným možným východiskem z této šlamastiky?

Nechte mě v první řadě vyjádřit, že doufám, že se nikdo, kdo žil čestně, nedostal kvůli pandemii do existenčních problémů. Pokud ano, je mi to velmi líto a držím vám palce. Pokud ale patříte k těm, jichž je bezpochyby většina, kteří spíš než o peníze přišli o možnost jít rozmazleně 3× týdně do čajovny na vodní dýmku, rozuzlení tohoto příběhu pro vás může být jakousi inspirací.

PŘEPIS NORMY

Součástí kalibrace způsobené naprosto historickým a přelomovým rokem 2020 je obrat norem o 180 stupňů. Nedávno jsem si u čištění zubů vzpomněl na svá gymnaziální léta. Rodiče mi zhruba 5 let po sobě každé září zaplatili školní vzdělávací a poznávací kurz v Anglii, odkud jsem si donesl kromě předmětů a fotek neuvěřitelné množství vzpomínek, které s postupem času nabírají na hodnotě. V rámci německé debatní soutěže Jugenddebattiert International, kde jsem v celostátním semifinále reprezentoval své ostravské gymnázium, jsem se dostal na týdenní kurz rétoriky a debaty na severu Bavorska,

který pro mě byl nejpłodnějším školním týdnem za celá má studia. Díky rozšířené výuce němčiny na dvou gymnáziích, které jsem navštěvoval, jsem v rámci několika projektů navštívil polovinu Německa a Rakouska. Byla to norma – byly na to peníze i možnosti. Co bys nejel, využij toho, dokud jsi mladý. A já jel a dobře jsem udělal. Jenže, co když moje dvanáctiletá sestra nebude mít žádnou z těchto zkušeností? Světová zdravotnická organizace WHO totiž předpokládá konec pandemie někdy v roce 2025 (jestli vůbec).

Přítomnost viru, na který zjevně vůbec nejsme jako společnost připraveni (nejen vědecky, ale ani v hlavě), znemožní bezstarostný život po několik let. Ke koronaviru se budeme vracet ještě hodně dlouho, pořád se vás budou na každé kontrole ptát, jestli máte příznaky, jste očkovaný nebo jestli nemáte teplotu. Kdoví kdy se zbavíme respirátorů a štítů... Nedá se zdaleka očekávat, že tohle trajdání po Evropě, neřku-li celém světě, bude během následujících dlouhých let možné tak jednoduše, jako to bylo do konce roku 2019. Pokud to ještě nevíte, toto je norma zavedená v platnost 10. 3. 2020 a my s tím v tuto chvíli nemůžeme vůbec nic udělat. Je to krutý trest a test, co vydržíme a na čem nám nejvíc záleží. Je to zkouška našich priorit – za čím si stojíme, bez čeho se obejdeme a bez čeho nikoliv. Zcela přirozeně už nikdy neuvidíme svět tak, jak jsme ho viděli v roce 2019, tvoříme si úplně nové zkušenosti. Je to impuls přehodnotit náš pohled na svět a život – kalibrovat.

Bojovat s přírodními živly je možné jen do určité míry. Rozumím, že někomu imponuje poroučet větru a dešti, ti rozumnější z nás v tom však vidí spíš ten nadsazený význam, než doslovné činy. Neutečete před lavinou, pokud bydlíte u vody nebo nedej bože v monzunové oblasti, musíte prostě počítat s tím, že vás to čas od času spláchne, stejně jako nemůžete vinit medvěda, že loví v řece lososy, protože to není vegetariánské a politicky korektní. Všechno v přírodě podléhá jakýmsi zákonům daným shůry a nám nezbyvá nic, než se s nimi sladit. Medvěd vás může sežrat, opouštět sjezdovku po vzoru Michaela Schumachera je holt životu nebezpečné a ten hurikán vám roztrhá dům na cucky, ať budete nadávat sebevíc. Nemá to smysl, stejně jako nemá smysl plakát nad pandemií. Copak vaši prarodiče mohli nějak zastavit Adolfa Hitlera v jeho počínání? Obávám se, že nikoliv.

REZIGNACE, NEBO PRAKTIČNOST?

Určitě si teď mnozí z vás říkají, že žít tímhle způsobem přece znamená se dobrovolně vzdávat věcí, které člověk může zažít. A je to přesně tak. Podle

Maslowovy pyramidy potřeb, kterou jistě dobře znáte, je pro spokojenost lidské bytosti nutné zajistit, že jsou splněny potřeby jedna po druhé směrem od přízemí pyramidy až k jejímu vrcholu. Platí pravidlo, že pokud nějaká potřeba uprostřed splněna není, můžete dychtivě pracovat na potřebách vyšších, ale vždycky ucítíte tu díru v nižších patrech. Proto je podle Maslowa důležité plnit si úzkostlivě jednu po druhé. Jak vidíte, potřeba seberealizace – to úplně nejvyšší, dokonce bych až řekl exkluzivní patro, které bylo pro většinu populace zhruba do konce druhé světové války naprosto nedostižné – je tou poslední potřebou, kterou lidská duše „potřebuje“ splnit. Ale kdepak. Navzdory tomu, jak populární dnes je problém seberealizace, to vůbec není samozřejmá a jednoduchá věc. Přesně proto denně potkáte na ulici a sociálních sítích tolik nešťastných lidí. Oni tu pyramidu slézají, místo aby po ní šplhali nahoru. Vynucujeme si chodit do čajovny, jezdit na lyže do Alp a jiné bombastické projekty, aniž bychom si uvědomili, jak skvělé vůbec je si to vzhledem k okolnostem a financím moct dovolit. Nebereme vážně, že jsou naši bližní v nebezpečí, nejsme na pokraji smrti a máme doma teplo.

Určitě si nemyslím, že dobrovolně rezignuji na chození do kaváren. Kdo mě zná, ví, že jakmile jedu do města, vždy se někde zastavím. Samozřejmě že mi tento život chybí, a také mi chybí číšníčinka, kterou mám velmi rád a je to můj koníček. Já akorát ty kavárny a dovolené vnímám jako odměnu a rozhodně ne jako standard. Protože dát si drahou kávu v kavárně fakt nepatří k primárním potřebám typu dostatek spánku a živin, to se na mě nezlobte... Proto jsem docela rád za covidovou pandemii, protože třeba konečně pochopíme, že jezdit třikrát ročně na dovolenou je sice zvykem poloviny Evropanů, ale rozhodně to není světovým standardem. To bychom se tu ušlapali. Měli bychom se těmito věcmi začít spíš odměňovat, než na nich stavět. Protože považte sami, i na slunné riviéře potřebujete jíst a pít a rádi si u moře pospíte... Tomu neutečete. A propos, pokud o volnu rádi spíte, je to přímým důkazem zanedbání primární životní potřeby a vaše pyramida se může brzy zhroutit jako domeček z karet.

Odvíjet svůj život podle Maslowových zásad, tedy se moc nepouštět do akcí, které nás akorát zhýčkají a naruší naše přirozené vnímání hodnot, je dle mého názoru zcela praktické a v žádném případě to není rezignace. Ba naopak o to víc potom máte šanci žít spokojeněji a život si užívat, protože nebudete mít neustálou pudovou touhu dokazovat si, že máte na to, čeho ostatní nemohou dosáhnout, jen abyste zakryli vlastní nejistoty a pukliny ve zdivu nižších pater Maslowovy pyramidy potřeb ve vašem nitru.

V době před koronavirem to bylo ideálně tak, že když jsem během dne našel chvílku, otevřel jsem Twitter a přečetl si, co a jak. Realita byla ovšem taková, že jsem byl občas vystaven docela solidnímu tlaku, protože jsem na ty zprávy během nabitých dní neměl vůbec čas.

Svoji pyramidu si totiž stavíme všichni, i když o tom nemusíme přímo vědět. Taková je krutá, ale reálná psychologie lidského vědomí i nevědomí, která se na škole bohužel učí pouze ve výběrových předmětech, třebaže by to mělo být právě naopak.

TO MĚ VŮBEC NEROZHÁZÍ

Proto jsem se v momentě, kdy se v březnu minulého roku zastavil svět, rozhodl začít se soustředit na vlastní priority. Za „normálních“ okolností, chcete-li „za stavu před pandemií“, jsem byl zvyklý nemít skoro žádný den volna. Sport, práce, škola, články, vztahy, přátelé, neustále se něco dělo. Téměř čtyři roky v kuse jsem pomalu neměl jediný den v kalendáři prázdný. Lednové zkuškové období na univerzitě vypadalo běžně tak, že jsem mezi zhruba osmi zkouškami během měsíce odpracoval asi 12 dní v restauraci, učil a psal články, a všechny jsem zvládl složit s průměrem lepším než 1,5. Byl jsem pyšný na to, kolik toho stihnu a cítil jsem se neuvěřitelně nabuzený, moderně se tomu říká flow. Stálo to určitou porci energie, a když jsem lehl do postele, spal jsem jako zabitý, ale tenhle život mi skvěle vyhovoval. Nebyl čas spekulovat, neměl jsem čas nazbyt. A pak to ze dne na den skončilo a já věděl, že to nikdy nebude zpátky.

Utečou roky i čas studií a já někdy v době, kdy by už teoreticky mohlo být z epidemického hlediska po všem, začnu naplno pracovat v oboru, který studuji. Nebude prostor na brigády a srandu a adrenalin u zkoušek. Akce skončila, spadla opona. Proto bylo logicky nutné začít rozvíjet jinou stránku osobnosti, kterou by mnozí nazvali osobní život. Když ze dne na den přejdete z režimu „chodím se domů jen vyspat“ do režimu „nejsem nikde jinde než doma“, máte i přes tunu práce do školy i podnikání veliké množství volného času, který můžete variabilně a velice dobře využívat k věcem, které jste v tom shonu nestíhali. Vzhledem k výše zmíněným důvodům není nazbyt, než se tomu přizpůsobit. Virus je přírodní živél stejně jako hurikán a vy mu neporučíte. Musíte se adaptovat. Bylo nutné úplně změnit strukturu denního rozvrhu a vyplnit ten čas, kterého je najednou tolik, efektivně. Sedět na zadku nebudu. A jak tak člověk postupně přemýšlí, co dělat a nedělat, kdy to dělat a proč, narazí v tomto přechodném stadiu na věci, které se najednou staly přežitkem dřívější doby.

Mým obrovským zjištěním na jaře bylo, že mě vlastně vůbec nebaví denně číst politické příspěvky na sociálních sítích ani na webu. Měl jsem na Twitteru nastavený odběr konkrétních účtů, které mi dle mého uvážení dávaly pravidelně vědět

o všem potřebném, co se děje ve světě i u nás doma. U těchto účtů jsem měl nastavená upozornění na jejich aktivitu, takže se mi do oznamovacího centra přes den pěkně ukládaly důležité zprávy a já jsem si je čas od času u kávy přečetl. V době před koronavirem to bylo ideálně tak, že když jsem během dne našel chvilku, otevřel jsem Twitter a přečetl si, co a jak. Realita byla ovšem taková, že jsem byl občas vystaven docela solidnímu tlaku, protože jsem na ty zprávy během nabí-
tých dní neměl vůbec čas. Jejich stoupající počet mě pak akorát upozorňoval na to, jak stále nemám čas, a ve výsledku jsem byl ve stresu – který jsem si, nutno podotknout, vytvořil úplně sám. Čtení zpráv v takovém stavu vás časem přestane bavit, a když přišel koronavirus, jehož vlivem šlo všechno stranou a opravdu všichni psali jenom o něm, upustil jsem od denního čtení zpráv, než jsem ho o chvíli později opustil úplně. Vypnul jsem si upozornění všech novinkových kanálů, zapnuté jsem nechal pouze notifikace od umělců a dalších několika lidí, kteří mě baví a o jejichž životě chci mít přehled, a zbytek šel úplně stranou. Dnes aktivně využívám pouze Instagram, který ještě naštěstí politizací neprošel – je mým primárním komunikačním kanálem s většinou lidí hned po iMessage, a já jsem klidný jako buddhistický mnich.

V ROVNOVÁZE S OKOLÍM

Díky tomu, že jsem si i během lockdownu našel zábavu a zaměstnal se tak, že jsem se neustále něčemu učil a doháněl věci, na které jsem v předešlém období neměl čas, jsem pochopitelně stále neměl chuť se pořád dokola probírat balastem těch stejných zpráv, takže jsem v rámci psychohygieny učinil ten krok a všechno utnul. Člověk by čekal, že když má „volno“, stihne věci, které dřív nedělal, ale ono to funguje jen u věcí, které se vám dělat chtějí. Co nemáte rádi, to sami od sebe nikdy dělat nebudete (a jsme zpátky u Maslowovy pyramidy potřeb). Proto je veliký nesmysl se do něčeho na sílu nutit. Jediná cesta je podvolit se tomu, kam vás to vnitřně táhne.

Styl života, na který jsem najel vyhlášením prvního lockdownu, tomu přesně odpovídá. Ona jen ta samotná volba, co dělat s přebytkem volného času, je přece otázkou na vaše zájmy a touhy. Když na ně postupně začnete reagovat a splňovat je, život se stane mnohem jednodušším a harmoničtějším. Ovšem s pokorou k sobě i ostatním; být vděčný, že si můžu jít za tím, co mě těší. Je veliké nepochopení to však vnímat jako důvod postavit se okolí a za každou cenu si prosadit sebe sama, jak to dělá hodně lidí. Výsledkem je pak akorát mnoho bezpředmětných konfliktů, kdy si každý úzkostlivě

a precitlivě brání vlastní pozici. Správně by měl každý hledat balanc mezi zájmy svými a zájmy okolí. A splynout. Nefunguje to tak, že si každý musíme bojovat za své zájmy a okolí nás musí chápat. My nejsme samostatní jedinci, vždy jsme žili a budeme žít ve smečce. Nejen my, ale i to okolí má své zájmy a my je musíme chápat. Důležité je nenarušovat cizí prostor a nenechat ho narušovat sobě, to vše ve jménu vyššího principu a obecné pohody – nedělat zbytečný povyk ze sobeckých pohnutek. Nesmí to přejít ve zneužívání benevolence okolí, ani nesmíte ostatním nechat chtět nechť zneužívá vás – ostatně v rukách to máte jen vy. Ostatním musíme vyhovět, protože svět nestojí jen na nás, ale s tím souvisí i nutnost vyjádřit se, jakmile nám něco není pohodlné. Okolí by pak mělo se stejnou přirozeností vyhovět nám. Když se tak nestane, není jednodušší závěr, než že jste ve špatném okolí.

PÁNEM SVÉHO ČASU

Druhou fází po selekci notifikací zpráv bylo ještě přísnější omezení toho, na co reaguji hned a co nechám na potom. Velice mi v tom pomáhá Apple Watch. Jak už jsem se tady kdysi vyjádřil, na Apple Watch mi jdou pouze upozornění ze Zpráv, Messengeru, WhatsAppu, Instagramu (direct messages jsou ostatně jediný případ, kdy mi Instagram

pošle upozornění), a také upozornění na hovory, které až na výjimečné případy přijímám hned. Jinak neexistuje jediný způsob, jak okamžitě upoutat moji pozornost. Na všech zařízeních – Apple Watch, iPhoneu i iPadu – mám tichý režim, na iPadu dokonce Nerušit, a na hodinkách se o notifikaci dozvím pouze haptickým poklepáním. Kdo nosí Apple Watch, ví, že stylů poklepání je podle aplikace hned několik, já se podle toho řídím. Většinou se vždy podívám, když cítím upozornění na iMessage, protože zde čekám zprávu od mých nejbližších, v případě jiných kanálů se dívám hned pouze tehdy, když mě někdo zasype zprávami, což může značit jakousi urgentnost. Krom toho jsem se ale obecně naučil brát poklepání na zápěstí pouze informativně, abych věděl, že mi někdo něco chce sdělit, proto mi už nedělá problém ve většině situací jakékoli poklepání, až na hovory, ignorovat. Jsem na to pyšný, protože jsem překonal sám sebe a už se necítím jako otrok, nýbrž jako svéprávná lidská bytost.

Na všechny zprávy a jiné notifikace reaguji z iPhoneu zpravidla najednou a to v době, kdy si na to vyčlením čas, jelikož reagovat na všechno hned mi právě přijde jako zneužívání, jemuž nehoduju. Režim Nerušit tak nepoužívám často, protože mám notifikace ostatních aplikací buď delegované do oznamovacího centra (třeba mail), nebo omezené jen

na odznak u aplikace. Režim nerušit tedy aktivuji jen tehdy, když chci umlčet i ty, kteří se mi jindy běžně doklepu na zápěstí. To je především během sportu. Já sportuji s Apple Watch, tudíž se mi režim nerušit spouští automaticky a já v tuto dobu odmítám se všemi komunikovat. Je velmi těžké a důležité si toto přiznat. V dnešní době jsme pod neuvěřitelným tlakem všech možných vjemů, a když si uvědomíte, že jste na příjmu de facto 18 hodin denně, pro ty čtyři až šest hodin cvičení týdně se už svět nezboří, věřte mi. Z hlediska průběhu času nezáleží, jestli na většinu zpráv odpovíte teď nebo za hodinu. Podstatný je totiž obsah a to, že jste odpověděli. O to nám přece jde. Chceme vědět, že ten člověk žije, že je ochoten nám věnovat čas a odpoví tak, jak jsme si to popsali výše. Slušně, ochotně a s respektem. Ve skutečnosti je většina věcí, které řešíme, trvalá a dlouho aktuální, proto vůbec není nutné odpovídat hned a mít strach, aby nám ještě za opožděnou odpověď někdo nevynadal. Taky jste nemuseli odpovědět vůbec, že (a jsme opět u Maslowovy pyramidy potřeb).

VNITŘNÍ TRIUMF ANEB VYHRÁL JSEM VÁLKU SÁM SE SEBOU

Tím jsme se dostali k dnešku. Je polovina ledna roku 2021 a já se zpětně dívám na rok 2020 jako na rok plný životních změn a zkušeností, za něž jsem vděčný, rok, kdy jsem ze sebe udělal spokojenějšího a především klidnějšího a vyrovnanějšího člověka. Vyrovnanějšího se sebou, okolím, svou pozicí ve své „komunitě“, již mám – pevně v to věřím – ve svých rukou, a s trochu jasnější představou, koho do ní chci pustit a koho ne; kdo mi může rušit mé kruhy. Vždy stojíme v nějakém vztahu vůči našemu okolí, protože nelze se stoprocentně izolovat. Naše vnitřní rovnováha, která je tou nejdůležitější, protože ji jako jedinou můžete ovlivnit, je však velmi citlivá a není nic důležitějšího, než s ní najít společnou řeč. Pochopit ji. On totiž jakýkoli vnější zásah, který téměř nikdy nemáte pod kontrolou, zkusí stabilitu vaší vnitřní rovnováhy, a cílem je držet hladinu těchto spojených nádob v klidu. Není to o penězích ani měřitelném úspěchu, musíme si tím každý projít, protože do nás nikdo nevidí lépe než my sami. Z toho důvodu jsem na začátku vyčlenil lidi v existenční nouzi, jelikož v takové situaci se rovnováha hledá těžko. Zvláště tehdy, když má člověk své priority nastavené v rozporu s axiomem, jímž je Maslowova pyramida potřeb, což v důsledku dělá dopad pandemie mnohem horší, než by býval mohl být. Pokud si ale rovnováhu mezi sebou a okolím, a tím i své potřeby, člověk takzvaně odpřemýšlí v době blahobytu, v krizi jako když najde...

Jak se ze mě stal zase knihomol aneb Čteme nejen na iPadu

Návod ■ Filip Brož

V novém roce přečtu více knih, než v roce předešlém. Otřepané novoroční předsevzetí, které jsem slyšel již nespočetněkrát. Shodou okolností jsem si ho dal i já a úspěšně ho plním, již od loňského roku. Hodně mi v tom pomáhá iPad. Velkým způsobem pak také klasické papírové knihy. Mám pro vás pár užitečných rad, které mi pomáhají.

Už jako malý kluk jsem miloval vůni papírových knih. Pamatuji si, jak jsem si jich jako malý z knihovny nosil každý týden hromadu. Bavilo mě chodit hned do několika knihoven současně, a to včetně oddělení pro dospělé. Vyrůstal jsem v době, kdy jsem znal jen první herní konzole a počítač. Když jsem nehrál hry nebo neběhal s klackem venku, četl jsem.

ČETBA POD LAVICÍ

Každý den jsem si nosil knížky do školy a tajně pod lavicí četl během vyučování. Prakticky každý týden někdy i častěji, mi učitelé knihu zabavili. Naštěstí byli shovívaví a na konci dne, mi knihu vrátili. Sjížděl jsem naprosto všechny žánry, nejčastěji pak fantasy a sci-fi, což mi zůstalo. Byl jsem na sebe pyšný, když jsem přečetl trilologii Pána prstenů v době, kdy režisér začal shánět herce a připravoval scénář. To samé Harry Potter. První díl jsem četl v době, kdy tento hrdina byl známý jen hrstce fanoušků, a spolužáci se mě ptali, co to čtu za knihu. Dodnes mám doma první vydání v češtině.

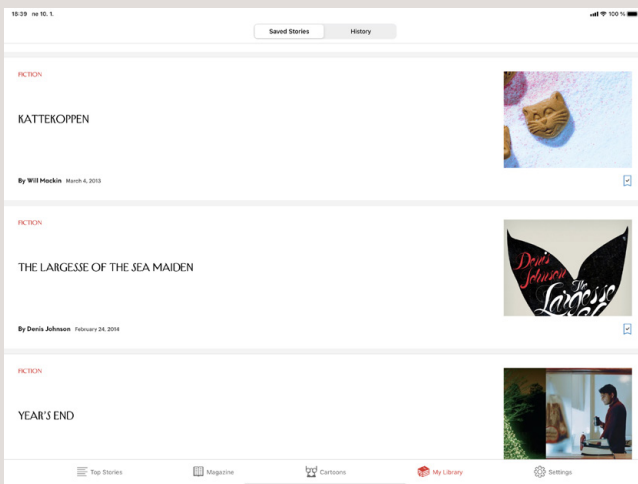
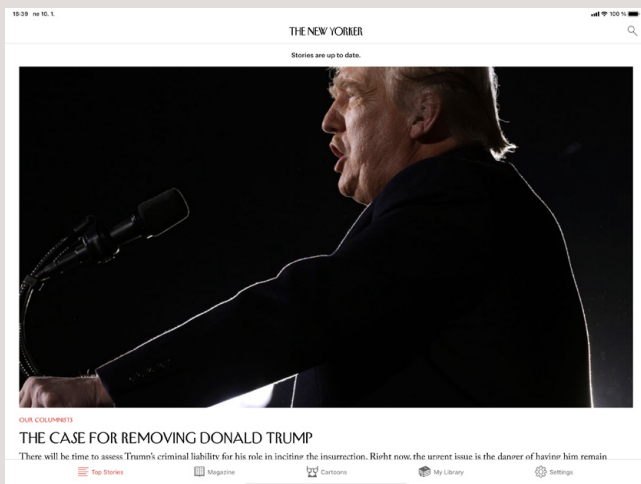
Knihy a příběhy vždy patřily k mému životu. V jedné životní etapě jsem četl více naučnou literaturu a klasickou beletrii jsem zcela vynechal. Paradoxně jsem se k ní vrátil s příchodem

prvního iPadu. Tahle kouzelná placička úplně vybězela ke čtení. Ostatně i Steve Jobs to tak tehdy prezentoval na pódiu. Bohužel popularita e-knih nebyla z počátku vysoká. Šlo spíše o skeny v PDF a různé výstřižky. Vše se však naštěstí zlomilo.

APLIKACE KNIHY

Dnes je již přirozené, že s novou knihou přijde do e-shopu i její elektronická podoba. Když se aktuálně podívám do svého iPadu do aplikace Knihy, vidím tam stovky různých knih, které mám roztríděné podle žánru a dalších kategorií. Můj první tip tak zní, rozhodně si udělejte složky. Do nich pak snadno můžete importovat zdrojové knihy, PDF či dokonce dokumenty z Wordu. Vše hravě zvládnete skrze Safari, cloudové služby a aplikaci Soubory. Stačí jen v sekci Sdílení zvolit Knihy.

Díky iCloudu pak vím, že všechny knihy mám synchronizované a uložené na všech zařízeních. Samozřejmě můžete nakupovat i přímo v aplikaci Knihy, avšak nečekejte pestrou nabídku. V posledních několika měsících jsem začal číst knihy v anglickém originále, takže se nemusím omezovat jen na českou literaturu, což mi trochu nahrává. Tak či tak je lepší zajít do nějakého elektronického obchodu, kde za e-knihu jednorázově zaplatíte a snadno ji naimportujete do Knih.

Na papírovou knihu se mnohem lépe soustředím. Neruší mě notifikace ani příchozí hovory. V ruce držím jen knihu a cítím se zase, jako kdybych byl ve školní lavici nebo ve svém starém dětském pokojíčku.

Do Knih lze také ukládat Audioknihy, ať již skrze iTunes (pokud je máte na počítači s Windows) nebo skrze Finder a připojené zařízení pomocí kabelu. V praxi jde o šílený proces, a pokud ho chcete absolvovat, psal jsem k němu kdysi [návod do iPure](#). Za sebe doporučuji nechat v Knihách pouze knihy či dokumenty. Na audioknihy používám specializované aplikace, o kterých se zmíním za chvíli.

NÁVRAT PAPIŘU

Několik let jsem téměř nekoupil papírovou knihu. Pár jsem jich dostal, ale aktuálně jsou doma naše knihovny zcela přeplněné. Dlouhou dobu jsem tak razil jen elektronické knihy, což se koncem loňského roku změnilo. Vše šlo ruku v ruce s mým novým koníčkem – angličtinou. Zjistil jsem, že mě hrozně baví číst papírové knihy v originále, které sháním v různých antikvariátech či knihkupectvích.

Vyzkoušel jsem si, že se na papírovou knihu mnohem lépe soustředím. Neruší mě notifikace ani příchozí hovory. V ruce držím jen knihu a cítím se

zase, jako kdybych byl ve školní lavici nebo ve svém starém dětském pokojíčku. Samozřejmě, že pro papírové knihy nemám moc místa, ale znáte to – když potřebujete, nějaký kout či polička se najde.

Rozhodně to však neznamená, že bych přestal číst na iPadu. Mnoho učebnic v PDF a různých materiálů si ukládám nejen do Knih, ale i do aplikace Poznámky. Opět jsem si vytvořil složky a do nich importuji potřebné dokumenty – především pak PDF učebnic angličtiny a výukové materiály, které jsem obdržel v různých anglických kurzech. Tímto způsobem se připravuji na zkoušku Cambridge (CAE) – C1 Advanced. Pár učebnic mám i „v papíru“. Aktuálně zrovna čekám, až mi dorazí z Británie jedna nová učebnice, která se u nás ještě neprodává.

DALŠÍ UŽITEČNÉ APLIKACE

Nejen kvůli angličtině jsem si rovněž loni předplatil noviny [The New York Times](#), které mají skvělou aplikaci pro iPad a iPhone. Každé ráno u snídaně

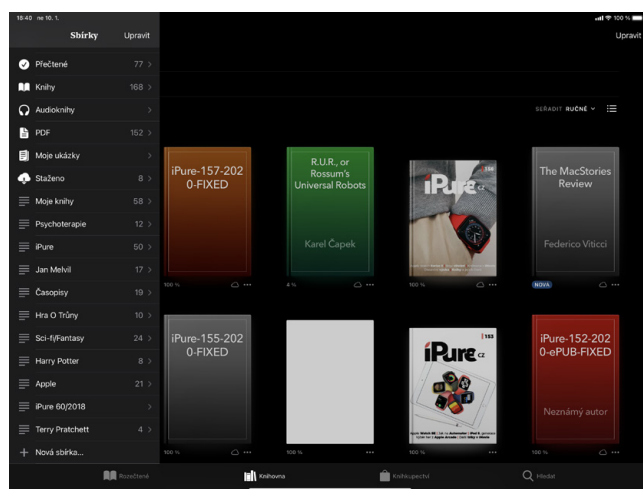
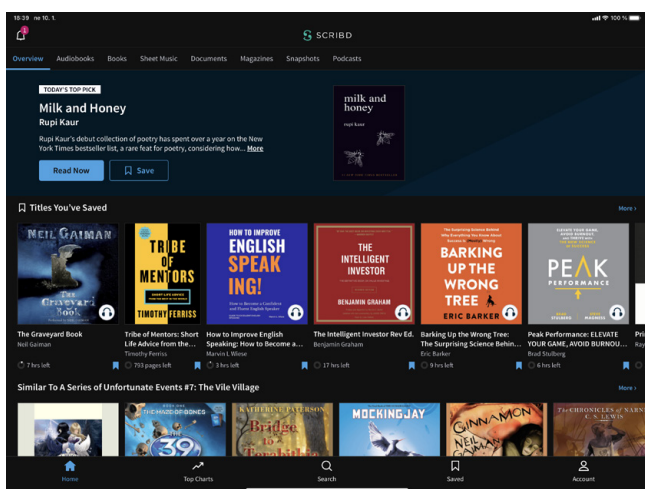
tak otevírám tuhle aplikaci a díky předplatnému si přečtu veškerý obsah v originále. Líbí se mi, že se nevěnují pouze Americe, ale i evropským tématům. Nechybí ani videa a různé názorové články.

Nedávno jsem k tomu pak ještě přidal magazín **The New Yorker**, který možná znáte díky tomu, že každý týden publikuje nějaké povídky známých autorů, například od Haruki Murakamiho. Pro kontext nesmím opomenout, že tento magazín vznikl již v roce 1925 a vyznačuje se velmi dlouhými texty, komentáři, satirou, originální grafikou či zaměřením na kulturu.

V magazínu publikovali své příběhy vedle jiných Vladimír Nabokov, Philip Roth, Stephen King,

Knihy poslouchám nejen při řízení, ale i doma když relaxuji či před spaním. Oči odpočívají a můj mozek nasává nové informace. Mám takhle rozečtených několik knih. Čas od času si dokonce poslechnu nějaký příběh pro děti, které často bývají nějakým způsobem inspirativní a jedinečné. Pokud dáváte přednost české tvorbě, doporučuji službu **Audiotéka**, kde si jednorázově můžete zakoupit různé audioknihy. Vše si pak uložíte do aplikace a můžete začít poslouchat. Podobnou službu v originále nabízí i Amazon. Osobně se mi líbí přístup Scribd, kde platím měsíční poplatek 249 korun a mohu neomezeně poslouchat.

Kromě toho jsou v aplikaci dostupné i e-knihy, různé výstřižky, hudební texty a dokonce magazíny.

Woody Allen a mnoho dalších autorů, o kterých jste jistě slyšeli nejen ve škole. V rámci elektronického předplatného se mohou podívat hluboko do archivu a všechna tahle díla si znovu přečíst. Každý týden pak vychází nové číslo, které čtu přímo v aplikaci na iPadu či iPhoneu. V zahraničí tento magazín vychází i v papírové podobě a nebyl by problém si ho nechávat zaslat do ČR, ale je to zbytečné. V aplikaci mám vše k dispozici ihned a na iPadu se to velmi dobře konzumuje.

POSLECH KNIH

Musím se přiznat. Zcela jsem přestal v autě během řízení poslouchat hudbu a vše nahradil poslechem originálních anglických knih skrze aplikaci **Scribd**. O ní jsme již jednou v iPure psali. Za měsíční předplatné získáte přístup ke stovkám až tisícům knih v originále, a to nejen beletrii, ale i naučné literatuře. Je dokázáno, že poslech audioknih má stejný účinek a vliv jako četba klasických knih. Jen musíte zapojit jiné smysly.

Ty vychází s mírným zpožděním, ale i tak jde o příjemný bonus. Aplikace funguje na výbornou a využít můžete nejen aplikaci v iPadu a iPhoneu, ale i webovou podobu v Safari.

A to je vše, dámy a pánové. Nejčastěji čtu papírové knihy v originále. Následuje iPad s aplikací Knihy, kde mám pořádnou zásobárnu elektronických knih, Poznámky a pak pár předplatitelských služeb.

HLAVNÍ JE ČÍST A ZASE ČÍST

Samozřejmě, že v App Store lze najít spoustu dalšího obsahu, ať již v originále nebo v češtině. Velmi hezkou aplikaci na čtení a konzumaci obsahu má například magazín Respekt. Vždy jen záleží na tom, co vás zajímá. Tak či tak si myslím, že iPad je ideální zařízení na četbu. Nezapomeňte si vypnout notifikace nebo minimálně spustit režim Nerušit nebo Letadlo. U čtení a poslechu audioknih je důležité, aby vás nikdo nerušil a vy se mohli soustředit. Jedině tak přečtete za rok hodně knih, a když se ohlédnete zpět, budete na sebe po právu pyšní.

Android v roce 2021

Magazín ■ Marek Hajn

Takový spíše osobní pohled na to, co nás v roce 2021 čeká ve světě Androidu. Na co se já osobně těším a co mi přijde dostatečně zajímavé na to, abychom to sledovali i u nás v magazínu iPure.

Začátkem minulého roku, s nástupem pandemie, mnozí říkali, že rok 2020 bude v oblasti technologií mrtvý. Že pandemie změní mnohé. Zruší uvedení novinek na trh, nebo je minimálně výrazně zpozdí. Když se na rok 2020 podívám zpětně, považuji ho za jeden z nejzajímavějších v posledních pěti letech. Možná i více.

Rok 2020 byl rokem, kdy technologické firmy byly nuceny přejít na uvádění novinek ve virtuálním prostředí. Apple Keynotes tak byly po letech opět zajímavé, svěží, měly drive a rozhodně nebyly nudné. To samé se opakovalo i ve světě Androidu. Když Samsung, Google nebo OnePlus

představovaly své nové produkty pro rok 2020, bylo na co se dívat.

Ač se to možná nezdá, byl rok 2020 v technologickém světě rokem opravdu zajímavým. Bez debat ho zastínily události spojené s pandemií, přírodními katastrofami, volbami nejen v USA a podobně. My, technologičtí fandové, si ale to svoje kazit nenecháme. Rozhodně ne věcmi, jako jsou bitky kolem voleb.

Rok 2020 byl rokem, kdy Apple výrazně rozšířil portfolio svých telefonů. Uvedl na trh první MacBooky s čipem M1. Představil tolik očekávaná velká sluchátka. Sjednotil většinu služeb do předplatného Apple One a dále pracoval na obsahu Apple

TV+. A to je jen špička ledovce – toho, co se ve světě technologií přihodilo.

Měli jsme možnost vidět druhé generace smartphonů s ohebnými displeji a můj názor je, že zrovna Samsung Galaxy Z Flip 5G a Z Fold 2 5G jsou opravdu povedené. Když píšu tyto řádky, je můj Fold 2 na cestě. Až je budete číst vy, budu ho nastavovat k obrazu svému. Musím ho vyzkoušet. Musím na vlastní kůži zjistit, jestli ohebné displeje jsou cesta, kterou se v následujících letech vydáme. Tak nějak tuším, že ano, ale osobní zkušenost je osobní zkušenost.

Nebudu dále rozvádět události roku 2020. Na shrnutí se můžete podívat do minulých čísel iPure nebo si poslechnout náš podcast. S Honzou Pražákem jsme se v našem společném podcastu z konce roku 2020 opravdu vyřádili.

Když si nejen výše uvedené shrneme, je patrné, že rok 2020 nastavil ve světě technologií laťku hodně vysoko a rok 2021 bude mít co dělat, aby ji překonal. Co by mu k tomu mohlo pomoci?

SAMSUNG

Jihokorejský gigant obecně neodvádí moc dobrou práci v utajování novinek, které se chystají na trh.

Ve čtvrtek 14. 1., kdy vychází toto číslo iPure, bude na své první letošní akci představovat novou řadu smartphonů Galaxy S. A asi není moc na co se těšit, protože jeho novinky S21, S21 Plus a S21 Ultra už v podstatě známe ze všech stran i zevnitř. Stejně tak nová sluchátka Galaxy Buds Pro.

Překvapit může hlavně cenová politika (ceny by měly být nižší než v loňském roce) a případně zajímavé příslušenství pro zmiňované telefony.

Trochu více tajemného oparu se vznáší okolo nástupce skvělého Galaxy Note 20 Ultra, který by se měl objevit během léta a také kolem nástupců již zmiňovaných Z Flip 5G a Z Fold 5G. Ačkoli byl

Samsung je lídrem světa Androidu a jeho zařízení patří k těm nejzajímavějším. Mám pocit, že někteří výrobci boj s ním vzdali a realizovali se ve střední třídě.

rok 2020 rokem, kdy jsem plně přešel na Android, a to právě díky Note 20 Ultra, a na jeho nástupce se tedy hodně těším, smartphony s ohebnými displeji mě zajímají podstatně více. A vznáší to i otázku. Dočkáme se ohebného iPhone již letos nebo si budeme muset ještě počkat?

Tak či tak, Samsung je aktuálně bezesporu lídrem v inovacích světa Androidu a jeho zařízení patří k těm nejzajímavějším. I když příklady táhnou, měl jsem v roce 2020 pocit, že někteří výrobci boj se Samsungem o nejvyšší příčky vzdali a raději se realizovali ve střední třídě.

GOOGLE A ONEPLUS

Myslím tím Google se svými Pixely 4a, 4a 5G a 5 nebo OnePlus s telefony řady Nord. Ta se, mimochodem, konečně dostala i do USA a novinka N10 5G už je na cestě ke mně. Můžete se těšit na krátké srovnání, jak tento levný, ale překvapivě dobře vybavený Android obstojí proti iPhoneům v podobném cenovém spektru.

Osobně nemám moc rád spekulace, zvláště pak ty hodně divoké, které se zabývají tím, co nás čeká za rok a ještě dále. Třeba to, jak bude vypadat iPhone příští rok. Ano – ne letos, ale příští rok.

Takové spekulace se aktuálně točí i kolem toho, že by Google měl letos na jaře představit Pixel, který doplní stávající portfolio a bude mířit proti nejdražším iPhoneům a špičkovým Samsungům.

Upřímně, Google tohle zkoušel už dříve a s úspěchem se tyto snahy moc nesetkaly. Levnější Pixely s přídomkem „a“ dávají v posledních dvou letech tak nějak víc smysl než ty dražší. A ačkoliv mám Pixel 5 a mám ho rád, zájemcům doporučím spíše Pixel 4a, protože dostanou podstatně lepší poměr cena výkon.

I proto jsem ke špičkovému Pixelu celkem skeptický a více se těším na pokračování aktivit Googlu ve střední třídě. To ale hodně předbívám, protože nové Pixely Google většinou představuje až ve třetím kvartálu.

OnePlus si v roce 2020 samo nastavilo laťku hodně vysoko. V podstatě téměř všechno, co tato čínská firma uvedla na trh, dávalo smysl. Včetně bezdrátových sluchátek, která se velmi podobají AirPods a rozhodně se povedly.

Rok 2021 vypadá, že bude ve znamení rozšiřování portfolia. Nový fitness náramek se čtrnáctidenní výdrží jsme poprvé viděli před pár dny. Vypadá jako každý jiný náramek, jen má zapínání

pásku à la Apple Watch. Zajímavé jsou zatím jen dvě věci. Umí změřit oxysličení krve a nefunguje s iOS. Pokud byste si ho tedy chtěli vyzkoušet, máte zatím smůlu. OnePlus slibuje podporu iOS později. Tak už to s jejich produkty bývá. Při uvedení na trh často neumí vše, co bychom očekávali. Dočkají se až později, postupnými updaty.

Dočkat bychom se měli i chytrých hodinek a dalších zajímavých produktů. Osobně tyto snahy vítám, protože oblast fitness a chytrých hodinek potřebuje pořádně svěží vítr. Ne jen Apple Watch, Garmin a tak nějak skomírající Fitbit.

OnePlus se v posledních letech dokázalo vyvíjet ze značky pro technologické nadšence a geeky do brandu, který je tu pro všechny a nabízí povedené telefony napříč celým cenovým spektrem. Povede se mu něco podobného v oblasti příslušenství a fitness? Letošní rok nám ukáže. Chytré hodinky s nabíjením WARP by byly hodně zajímavé.

CO DÁL?

No, nic moc... Huawei se snaží, ale upřímně, je to stále ta samá story. Mohou se snažit sebevíc, ale bez služeb Googlu se nikam daleko neposunou. Snažit

se v dnešní době suplovat Google Play Store a další služby, které jsou často skryté hlouběji v operačním systému, to je opravdu těžký úkol.

Rok 2021 by ale pro firmu mohl být zlomovým. Již brzy dojde ke „střídání stráží“ v Bílém domě a pokud by Joe Biden zrušil některá nařízení svého předchůdce, mohlo by to teoreticky znamenat možnost obnovení spolupráce mezi Google a Huawei.

Nebudu si zde hrát na politického komentátora a nemám ani křišťálovou kouli. Jen si myslím, že by to nebylo vůbec špatně. Přiznejme si, že v posledních letech Huawei uvádělo na trh velmi zajímavé telefony. Nejen z pohledu parametrů, ale i designově povedené. A to je přesně to, co trh potřebuje. Nutno dodat, že právě Huawei má tu sílu konkurovat Samsungu v segmentu telefonů s ohebnými displeji. Jejich první pokus, Mate X, nebyl zrovna špatný a šel na to trochu jinak, než Fold a Fold 2. Displej byl jen jeden a na vnější straně zařízení.

Z těch dalších, alespoň trochu zajímavých výrobců, jsou tu ještě Xiaomi a možná LG. První zmiňovaná značka představila novinku Mi 11 s novým čipem Snapdragon 888 již před koncem roku a během

Xiaomi představila novinku Mi 11 s novým čipem Snapdragon 888 již před koncem roku a během února bychom se mohli dočkat ještě vybavenějšího Mi 11 Pro.

února bychom se mohli dočkat ještě vybavenějšího Mi 11 Pro. V obou případech jde, nebo půjde, o první přístroje se zmiňovaným procesorem Snapdragon 888, který se v roce 2021 bude bezesporu řadit k tomu nejlepšímu, co půjde pořídit. Sice se v kulorech proslýchá, že nový Exynos z dílny Samsungu nechá „osmosmosmičku“ v prachu, ale tomu se mi zatím nechce věřit. Naopak ale věřím tomu, že oba budou koukat na záda dalšímu čipu od Apple, který nás již tradičně čeká v září. A co teprve druhá generace MacBooků s vlastním čipem Apple? „Shut up and take my money.“

Uvedl jsem i LG a upřímně nevím, jestli má vůbec smysl tuto značku zmiňovat. Nechápejte mě špatně. LG jsem měl vždy rád a na některé jejich starší telefony se slzou v oku vzpomínám. Třeba Optimus G nebo L9 II. Jenže ty časy jsou dávno pryč a téměř všechno, co LG v loňském roce představilo, na mě

působilo jako hodně nepovedený vtip. Bude se muset v letošním roce hodně snažit, aby se dostalo ze stínu výše zmiňovaných konkurentů.

Na LG je nejhorší, že se z něj v oblasti chytrých telefonů a příslušenství stala tak nezajímavá značka, že i spekulací o tom, co chystá na trh, je málo. Jednoduše to nikoho nezajímá. Smutné. Ještě, že se drží alespoň v oblasti chytrých televizí a další elektroniky.

„DROBNOSTI“ NA KONEC

Na co se ale těším v roce 2021 ze všeho nejvíc? Je to snadné. Na nový iOS a nový Android. Nemůžu se dočkat, až se dozvím, jaké vychytávky pro nás Apple a Google připravují. Až si budu moci nahrát první beta verze do svých zařízení a hlavně, jestli a jak se posunou kupředu Siri a Google Assistant. V těch je totiž budoucnost. Nejen pro rok 2021.

NEXT

